

[Povlsen.]

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller er fuldstændig enig i, at den Slags politiske Sammenslutninger kan ikke taales, men han frygter for, at der i den givne Formulering ogsaa skulde ligge en Hindring for at kunne samle f. Eks. den konservative Ungdom til Møder paa en Kaserne eller i en Lejr. Men herom er der slet ingen Tale, for det, det kommer an paa, er netop det, som den højt-ærede Justitsminister sagde i en Afbrydelse, at disse Sammenslutninger skal være egnede til at benyttes ved Magtanvendelse. Det er i Virkeligheden Hovedsagen i hele dette Stykke, og her er det ærede Medlem Hr. Christmas Møller altsaa fuldt enig i, at den Slags Korps skal ikke kunne taales. Jeg tror, det er overordentlig heldigt, at der bliver fremsat et direkte Forbud imod dem.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller mener, at vi allerede i Grundloven har tilstrækkelige Midler til at forbyde den Slags Sammenslutninger. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem har Ret i dette, men jeg tror, at det er overordentlig heldigt, at det kommer til at staa klart for alle, at den Slags Sammenslutninger er forbudt i vort Land, fordi de ikke har noget lovligt Formaal, fordi de i høj Grad kan bidrage til at forstyrre Ro og Orden.

Der findes mangfoldige Elementer — det er jo mest ungdommelige Elementer —, der drages imod saadanne Sammenslutninger. Som det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen sagde: der er mindreaarige inden for alle Aldersklasser, som ikke rigtig kan vurdere det, de her indlader sig paa, og det Ansvar, de paadrager sig. Jeg tror, det er heldigt for saadanne, at de faar klar Besked om, at den Slags Sammenslutninger ikke tolereres i vort Land. Det er ogsaa i høj Grad heldigt, at der bliver Mulighed for haardt at straffe dem, der søger at faa en ubefæstet Ungdom til at samles i Organisationer for ved disses Hjælp at fremme deres egne Formaal. Dertil sigter dette Lovforslag, og jeg kan helt ud tilsige det mit Partis Støtte.

Jeg kommer derefter til Forslag til Lov om Tillæg til Borgerlig Straffelov af 15. April 1930. Ogsaa dette Forslag kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale. Det er viselig i høj Grad beklageligt, at vi skal være nødt til at gennemføre Straffebestemmelser af den Art, her er Tale om, i Danmark med den saa højt lovpriste Kultur — ja, vi maa vist erkende, den alt for højt lovpriste Kultur. Det er rigtig, som det ærede

Medlem Hr. Krag sagde, at der i de senere Aar er vokset megen Ukultur op i vort Land. Eller vi skal maaske sige: meget Ukrudt har faaet Lov til at spire i vort Land. Nu gælder det om, at det ikke skal tage Fart, vokse og ødelægge alt for meget.

Derfor er det netop, at det paagældende Forslag er fremsat. Samfundet kan ikke roligt finde sig i, at Tjenestemænd og Personer, der har et offentligt Hverv, i Anledning af Udførelsen af dette deres Hverv offentligt, i en vis Del af Pressen og paa Møder, overfaldes med Haansord og Skældsord, at de æreskændes paa den mest usømmelige Maade. Selvfølgelig kan man kritisere Tjenestemænd og Folk, der har at udføre et offentligt Hverv. Men Kritikken maa aldrig gaa over til at blive en personlig Nedrakning. Samfundet vilde komme til at lide derunder, hvis man saa igennem Fingre med noget saadant.

Tonen i vore offentlige Forhandlinger er desværre saa langt nede, som den kan taales at komme. Derfor kan vi ikke finde os i, at Niveauet sænkes yderligere. Vi trænger tværtimod til, at Niveauet bliver hævet. Finder Samfundet sig i, at en Tone som den, der i de senere Tider er kommet frem i en vis Del af Pressen og paa enkelte Møder, faar Lov til at brede sig, vil aandelige og kulturelle Værdier tage Skade i vort Folk; derom er der slet ingen Tvivl. Derfor bliver der ikke andet for end at tage med haard Haand paa dem, der anslaa saadanne Toner, saaledes at det offentlige i Sager af den Art rejser Paatale mod de paagældende, medmindre den krænkede ikke ønsker, at Paatale rejses. Det er det, som den første Del af Lovforslaget, Tilføjelser til § 121 i den borgerlige Straffelov, tilsigter, og jeg kan fuldt ud billige det.

Den næste Tilføjelse, der ved Lovforslaget foreslaas til Straffeloven, er til § 134, og den gaar ud paa at fastslaa, at Medlemmer af Sammenslutninger, der under offentlige Møder eller ved Indtrængen i private Møder, ved Optog, Gadeopløb eller lignende forstyrrer Ro og Orden ved flere i Forening at fremkalde eller deltage i Slagsmaal eller anden grov Uorden, straffes med Hæfte eller med Fængsel indtil 6 Maaneder.

Ja, man kan ikke finde sig i, at den offentlige Ro og Orden forstyrrer. Derfor maa det bestemte kræves, at der er Midler, ogsaa kraftige Midler, til at hindre noget saadant. Ganske vist er der Midler, idet den Slags Uroligheder kan straffes som almindelig Gadeuorden, men der trænges til